

Trong cơn say của cuộc đời với những mộng mị thành hình từ trong tâm tưởng, dệt nên những huyền ảo, các mộng mơ ... hoà hương dệt vọng vào niệm, dậy lên những sóng cồn cuộn cuộn chảy của nguồn suối Hoa nghiêm. Tương tức, tương nhập để thấy em trong từng cuộc nhân sinh, từng cõi lòng không tánh, gỡ bỏ các nối kết để vào đi vào lòng chân ngôn tự tại.

Với đôi tay với cao trên đỉnh vô thường, nghe lại lòng mình chỉ còn là cơn sóng rì rào,

bắt gặp lại những tâm tình thuở trước, của đứa bé vui đùa trên cánh đồng vô tận, đem thơ vọc vào núi mộng, mây hồng. Thơ từ thuở soi nguồn đó được bay cao lên trên bãi cát trắng mịn, sân đời, lắng lòng vượt lại mái tóc ngàn phương, kỳ diệu, có lơ thơ những cánh chim mộng đẹp. Cát nằm yên trên mộng, gặp những cánh hạc ẩn chứa trong tâm cho tung bay, về khắp mọi phương trời. Ở đâu có tâm, nơi đó có tiếng thơ vụt tỉnh. Ở đâu có con người, ở đó tự có tình tự của bước chân đời thông dong, khi bắt gặp lại màu xuân sắc ta bà, nếm mùi lạ thân thương, như hơi thở của ánh trăng tâm buông.. bên hồ tâm tình lặng ..

một ánh trăng, một lời là thuở trước
bò lại tâm tình, dấu vết còn không
đi trước gió để lắng lòng, nhìn lại
dòng sông xưa, nguồn suối vẫn thân tình...

Bàn tay với đỉnh vô thường

Cư sĩ Liên Hoa

*Mây hồng, núi mộng thênh thang
Không gian thay áo, lộng nguồn gió mơ
Bàn tay với đỉnh vô thường
bồng bênh trước gió, bên đường gieo thơ*

*áo màu xuân sắc ta bà
em mang cho nắng lụa hồng lan man
thờ ơ xào xạc lá vàng
cõi lòng sương gió, bên đời tịch liêu*

*tóc mềm xóa suối ngàn phương
lơ thơ từng cánh chim bay lưng trời
ánh trăng về muộn giữa ngày
lắng nghe hơi thở suối đài hoa nghiêm ...*

08.2010